

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Cap. IX. De illis, quæ Amor Dei odit, & epilogus officij illius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

*De illis, quæ Amor D&E Iodit, &
epilogus officij illius.*

CAPUT IX.

ALterum duorum illorum, quæ antè dixi, quibus Domino meo placeo, est odisse, quæ ille oderit. Duos igitur Dominum meum hostes habere mihi persuadeo, nempe Mundum & carnem meam: unde planè mecum deliberavi, eosdem odire ex animo, nec ullam cum eis inire amicitiam vel pacem: utque hoc propositum firmiùs exequar, aliud præterea adhibui, nunquam scilicet cum illis me oblectandi vel recreandi, nunquam cum illis miscendi colloquia, aut versandi familiariter, nisi Dominus meus jusserit, cujus præceptum majoris apud me ponderis est, quàm propositum meum. Itaque præfectum Domûs hujus obsecravi, ut nunquam me, ne recreationis quidem aut oblectationis causâ in oppi-
da

da vel regiones, aut inter homines
emittat: siquidem ab ea re sum valde
alienus, & nihil pejùs odi: at nihilo
secius dum id imperat, parere ceesse
est. Tametsi verò interdum Domi-
nus meus certas ob causas ad Mun-
dum exire me jubet, vult tamen, ut
quàm possim celerrimè ab illo me
expediam, domumque revertar, ne
scilicet dolis fraudibusque ejus capi-
ar, & inquiner: certus nimirum,
quantumcunque bene se quis gerat,
recteque faciat, plus tamen ex Mun-
do damni quàm lucri sæpè reportari.
Eadem ratione vitia & immunditiam
meam, motus malos, pravaque desi-
deria, passiones sive perturbationes
& improbas propensiones odio pro-
sequor, iisq; me laborare plurimùm
doleo, non ignarus, quantum Domi-
no meo invisæ & neutiquam gratæ
sint. Atque eam ob rem ex amore
perpetim me emendare connitor.
Præterea ab illis omnibus, qui in his
demorantur ædibus, ob illius amo-
rem

rem me abstrahe, præterquam ubi
charitas vel necessitas aliud postulat.
Neque id ea mente facio, quasi eos
vilipendam, aut mea consuetudine
& familiaritate indignos arbitrer,
(nam ut antè dixi, eos meo in ani-
mo pro sanctis & angelis habeo) sed
quòd me potiùs indignum putem, qui
illis adsim, aut terram, quam calcant,
osculer. Non ergo, nisi iustus, cum
iis conversor. DESID. Cur, obsecro,
ita agis? AMOR D E L. Hac ex causa,
quòd hisce temporibus Religio sacra,
ut plurimum pessum abiit, ob nimi-
am Monasticæ religionis Professo-
rum, nedum inter ipsos, sed etiam
cum secularibus hominibus, conver-
sationem & familiaritatem. Quo fit,
ut tam rara devotio, oratio, mentisq;
collectio sit. Enimverò Cœnobia
quædam jam non nisi Principum &
Magnatum palatia sunt, soloque no-
mine & habitu eorum incolæ reli-
gionem præ se ferunt, nihil nisi de re-
bus vanis & mundanis tractantes &
con-

con-

confabulantes : estque tam rara & exigua apud quosdam hodie sanctimonia & religio , ut propemodum non nisi in choro DEO vacaturi conveniant, extra quem de seculi tantum rebus & rumoribus colloquuntur, adeo semper animo distracti, ut ad DEUM sese adungere & convertere nequeant, cumque ad chorum ipsum inviti & propè coacti accedere & psallere jubentur, non se satis citò expedire ac inde recedere posse putant, atque ita preces & psalmos altissimis plenos mysteriis, tenui cum devotione & reverentiâ lectitant & decantant, corde animoque non nisi ad finem vel ad culinam spectantes, utcunque cætera eveniant. Quæ quidem res usque adeo eos à vera sanctitate efficit alienos. Et quia neque DEUS, neque quæ DEI sunt, illis sapiunt, neque ullo DEI desiderio vel amore tenentur, DEUS itidem eos nescit, sed odit potiùs. Deliberavi igitur, quaedam mihi efficere consue-

suetudinem, atque operam dare, ut
 solus permaneam, & orationi vacem,
 quo anima mea in DEO & illis, quæ
 DEI sunt, delectari incipiat, utque
 illum probè amare discam, sicut re-
 verà æquissimum est, quando eâ gra-
 tiâ mundo valefeci, atque huc me
 contuli. DESID. Alij te singularem
 appellabunt, oculosque in te suos
 semper intendent. AMOR DEI. Id
 ego susque deque fero. Non enim
 hominibus placere velle debeo, ma-
 ximè cùm id DEO repugnat sive di-
 splicet: modo ne cui scandalo vel of-
 fendiculo sim, quicquid libet, sen-
 tiant de me, alij vel loquantur. Id,
 quod ago, meum est officium. Si
 igitur me obtinere appetis, fac,
 quod ipse feci.

Ue